

На сінокосі

Володимир Підпалий

Пам'яті матері

Сонце упало з коси в покоси
і покотилося спілою динею...
Вже ти обідати не приносиш,
тиха й натомлена літньою дниною...

Баба Тетяна (сусідка наша)
з дідом Іваном кличуть до вузлика...
Хліб.
Цибулина.
Парує каша.
В гречці веселі, як діти, вулики...

Так, наче ти, з-за плеча загляне:
“Чи недосолена, може?” –
запитує...
Добра.
Старенька...
Я діду Йвану
трохи, як люди кажуть, завидую...

Сонце упало з коси в покоси
і покотилося спілою динею...

Чому обідати не приносиш,
мамо,
натомлена літньою дниною?..